

Царът потеглилъ прѣзъ Тракия, подчинилъ по пжтя нѣкои източни тракийски племена при Салмидесъ, Месемврия и Аполония, именно скирмианитѣ и нипсейтѣ⁵⁾, достигналъ до изворитѣ на р. Теаръ, дѣто починалъ съ войската си 3 дена и поставилъ тамъ колона съ надписъ. Пжтьтъ, по който той трѣгналъ за Дунава, може само приблизително да се опрѣдѣли, тѣй като не е още сигурно установено мѣстото на единствения пунктъ, който има рѣшително значение при опрѣдѣляне пжтя на персийската войска, а именно изворътъ на Теаръ. Херодотъ съобщава, че тая рѣка била много известна съ лѣковитостта на водата си, особено противъ краста на хора и коне, и получавала вода отъ 38 извора, които извирали отъ една и сѫща скала и били далечъ два дена пжть отъ Аполония и отъ храма на Хера въ Перинтъ. Теаръ се вливалъ въ р. Контадесдось, тая въ р. Агрианесъ, а послѣдната въ Хебъръ. Старото име на р. Агрианесъ до днешенъ день е запазено въ турски езикъ като Ергене. Може да се приеме, че персийската войска отъ Византия вървѣла по брѣга на Черно море до вливането на сегашната крайбрѣжна рѣка Странджа; слѣдъ това се отбila въ лѣво нагорѣ по долината, за да прѣмине мѣжнопроходимата планина Странджа на юго-изтокъ отъ старатата Визия (сега Виза). Споредъ това р. Контадесдось и Теаръ трѣбва да се тѣрсятъ между деснитѣ притоци на Ергене. По старатѣ тѣлкувачи тѣрсѣха Теаръ въ сегашната Теке-дере, а генераль Yochmus⁶⁾ и слѣдъ него и G. Rawlinson⁷⁾ бѣха наклонни да я отъждествяватъ съ Симеръ-дере, една рѣчица, която извира между Йене и Бунаръ-Хисаръ. Тамъ споредъ свѣдѣниета на генераль Yochmus се намирали и споменатитѣ отъ Херодата, зимно

⁵⁾ Споредъ Томашекъ (*Sitzungsberich. d. Wiener Akademie, Phil-hist. Kl. CCXXVIII*, 46) Νιφατοъ съ града Νιφа сж часть отъ фригийските Σιρες (Σιρα- ср. въ клинообразнитѣ надписи, *Hana-siruka*, Σιραυχας у Hofmann-Kutschke, *Philologus* 1907, 187; за sila- въ 'Αγη-σιλαος Πενѳ-σιλεια, *Philologus* 1907, 179; sila кѣмъ *sira*, както *luna lucna* = иранск. гаохшпа [Рохсанъ споредъ Hofmann-Kutschke]), сигурно въ областта на богатата съ извори мѣстностъ Врѣзъ, която често се споменува въ византийско врѣме. Скирмианитѣ (по-добро четене Кирмианъ) или скирмиатѣ живѣли по сѣв. притоци на р. Ергене и около Бургазкия заливъ и понѣкога се причислявали къмъ гетитѣ (Стефанъ Византийски с. v. *Σκιρμιάδαι*).

⁶⁾ The Journal of the Royal Geographical Society, Vol. XXIV, 1854, 45.

⁷⁾ History of Herodotus III, 80.